N^RO 12.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 9. Lutego. V. S. ROKU 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 29 stycznia. Dnia 27 nadzwyczayny przy naszym Dworze poseł francuzki Xże Vicenza sprawił wspaniałą i piekną ucztę; na które znaydowało się gości do 400 osob—Xże Madragone szambelan Króla obydwóch Sycylii, nadzwyczayny poseł i pełnomocny minister przy dworze J. J. Mości wyiechał z tey stolicy — W twierdzy Potach formuie się Batalion garnizonowy na stopniu polowey służby — Za popisanie się w bitwie z turkamid 23 września 1809 między wsiami Kalipetra i Kupakli mianowani woyska dońskiego maior Barabańszczykow podpułkownikiem, Czuhuiewskiego ułańskiego pułku rotmistrz Gruzinow maiorem, Elizawetgradzkiego huzarskiego pułku porucznik Lisaniewicz rotmistrzem, i inni—Jmperatorska medycyn-chirurgiczna Akademia ogłosiła nadgrody od 50 dukatow medal złoty dla tego, ktoby z uczonych i doświadczonych lekarzow opisał, iakie choroby zarazliwe bywaią w różnych stronach Rossyi, lub iakie są właściwe rozmaitym narodom w Rossyi mięszkaiącym? od czego one pochodzą? iakie ich własności przypadki, ciąg i koniec? iaka ich postać? iaki sposob leczenia używany przez doktorow i pospólstwo? iaka proporcya chorych w tey stronie lub w tym narodzie, i w iakim stosunku różnoletni umieraią? Termin przesłania takowego opisania naznaczony do 1 czerwca 1812. Druga propozycya, z uręczną podobną nadgrodą złotego medalu iest: iakie rośliny Rossyiskie mogą zastąpić po aptekach cudzoziemskie w części lub zupełnie? gdzie one naydują się i na iakiey ziemi rosną? w iakiey liczbie rozmnożyć się zdolne, lub iakie do tego sposoby? Jeżeli są iakie cudzoziemskie rosliny, które nie mogą bydź zastąpione przez Rossyiskie, na iakiey ziemi i w iakim klimacie można one zaprowadzić? iakie skutki są naszych roslin zastępuiących cudzoziemskie, iakie ich siły i iaki naylepszy sposob użycia. Termin przysłania odpowiedzi przeznaczony do 1 czerwca 1812. Rozwiązanie tych zadań może się pisać po rossyisku,łacinie,francuzku,niemiecku i po Angielsku. Przysyłać się ma one z biletem zapieczętowanym, w którym zawierać się powinno imie i nazwisko Autora, oraz mieysce iego pomieszkania. Dzieło uwieńczone publicznie będzie wstępem do otworzenia listu i poznania autora, któremu na ten czas nadgroda przesłaną będzie.

PARYZ 22 stycznia. Listy z Bayonne i Perpignan napełnione są opisaniem przechodu woysk fr. do Hiszpanii. Ciągle idą regimenta iedne po drugich. Dywizye z Korpusu 8go Xcia Abrantes ciągną bez przerwy do Biskai. Codzień przez Bayonne przechodzi od 12 do 15 tysięcy: także prowadzą tamtędy wiele haubic, mozdzierzy, kul, granat, i bomb, oraz wszelkiey ammunicyi. Dnia 12 tam przybyły ekwipaże Xcia Neufchatel i Wagran, który w krótkim czasie sam uda się w tamte strony. Dnia 16 wiele batalionow fizylierow gwardyiskich przybyło do Bordeaux. Codzień ekwipaże i adiutańci Imperatorscy udaią się ztąd do Hiszpanii. Podobnież przez Perpignan ciągną pułki z Włoch i departamentow południowych na wzmocnienie armii Marszałka Augereau w Katalonii. Tam udaią się regimenta włoskie i niektore francuzkie.

Z BAYONNE donoszą że G. Suchet wtargnoł do Walencyi, i o mil 8 od murow stolicy tey prowincyi pod Segorbes rozłożył się. Dodaią że w Walencyi bunt powstał, i że Józef Napoleon sam udać się zamyśla dla podbicia tey części kraiu. G. Suchet ogłosił amnestyą dla wszystkich Arragończykow znayduiących się u Insurgentow, którzyby tylko powrócili w pewnym czasie do domu. W całey Biskai, iak piszą z Bilbao, wszyscy urzędnicy władzy cywilney złożeni zostali, a na ich mieyscu ustanowione są władze woyskowe fr: toż samo ma nastąpić w Alava i innych prowincyach na brzegu lewym rzeki Ebro położonych. Podobno między warunkami, traktatu w Fontenebleau przed 3ma laty między Francyą a Hiszpanią zawartego, był ten szczegulny że przestrzeń kraiu, rozciągaiąca się między Piryneami a Ebro, miała bydź przyłączoną do Francyi, a przeto zapewniaią teraz, że ta część kraiu będzie przyłączona do tego ostatniego Państwa.

Oczekuią także ważnych wiadomości ,względem nowego podziału kraiow Niemieckich, który w krótce ma nastąpić. Powiadaią że armia północna pod rozkazami Marszałka Oudinot Xcia Regio ma bydź znacznie wzmocniona: iuż za pozwoleniem Ludwika osadziły woyska francuzkie twierdzę Breda i Bergenopzoom. Papiery hollenderskie spadaią z powodu iż niepowraca Król tego narodu, i że niewyiaśniaią się polityczne odmiany. Jakieżkolwiek one są, wypadek osobliwy w tych dniach niemoże nie zastanawiać uwagi, a ten iest że obligacye, pochodzące ieszcze z długow, które Austrya zaciągnęła, kiedy posiadała Szląsk cały, na tey prowincyi oparte, od lat 60 niewspominane, ani iednego razu nieopłacone, w iednym tygodniu podniosły się od 9 procentow do 26, i rozumieią że ieszcze wyżey podwyższą się. G. M. Kruzemark przysłany iest

z Berlina, iak powiadaią, w ważnieyszych interessach od tych, które w czasie pierwszey podróży traktował.

Dziś zgromadzenie prawodawcze zamknęło obrady swoie przeszłoroczne; a d. 1 lutego rozpocznie sessye na rok 1810 między wielu ciekawemi znaydowali się Król Bawarski, Xże Prymas, wielu posłow zagranicznych mocarstw; i nayzacnieysi cudzoziemcy. Dnia tego kilkadziesiąt woiowników przy odgłosie muzyki wniesli do sali 80 chorągwi zdobytych pod Espinosa, Burgus, Tudela, Samosierra, i w Madrycie. Prawodawcy sprawili dla tych żołnierzy wspaniałą ucztę. Z tey okoliczności rożmaite mowy słyszeć się dały: między wszystkiemi naypiękniey tłumaczył się Prezydent Fontannes—Zapewniaią że Jmperator mianował do Senatu za członkow, Kardynała Maury, hrabiow Daiean i Fontanes. Auditorow 120 otrzymało stopień radzcow stanu—Wiele wozow ładownych złotem i srebrem przyszło do tuteyszey mennicy.

LONDYN d. 12 stycznia. D. 9 obywatele stolicy zgromadzili się na ratusz dla naradzenia się względem prośby niedawno królowi podaney. Jednomyślnie postanowiono, są to wyrazy ich opinii, że Lordmayor, Alderman i całe obywatelstwo Londynu ma prawo podawać swoie prośby królowi na tronie siedzącemu, że oni przez upoważenie dla teraźnieyszego monarchy niechcieli użyć tego prawa w czasie ostatniego zgromadzenia, że postępek sekretarza stanu ażeby prośba nieinaczey była oddaną tylko przez posrzednictwo kancelaryi sprzeciwia się wszelkim przywileiom miasta i t. d. Wadressie d. 14 grudnia do Króla wyrażono„ Z boleścią widzieliśmy smutne skutki rozmaitych wypraw, do których woyska angielskie były użyte. Przy końcu roku 1808 wierni poddani okazali żal swóy z powodu zawiedzionych nadziei i haniebney konwencyi w Cintra i dotąd boleiemy że niebyło należytego sądu względem tego nieszczęśliwego wypadku. Równie iest rzeczą smutną przypominać los opłakany drugiey armii na półwyspie zgromadzoney pod walecznym wodzem Moore; to woysko piękne wposrzód Hiszpanii rzucone, było w niebezpieczeństwie niewoli. Wielki lecz nieszczęśliwy dowodzca musiał nakoniec w ucieczce szukać zbawienia. Bez względu na takie doświadczenie trzecia wybrana porządna armia pod rozkazami G. Wellesley miałaźby bydź zaprowadzoną do srzodka Hiszpanii nie oglądaiąc się na potęgę i obróty nieprzyiaciol! Daremna waleczność angielska; próżne usiłowanie; ta armia będzie musiała,naprzykład pierwszey, po okropnym krwi przelewie, szukać ratunku w nagłym ustępie przed nieprzyiacielem, którego mieliśmy za zwyciężonego, a który iednak pozabierał tyle tysięcy naszych rannych. Ta strata została iak wszystkie inne bez wyśledzenia: owszem dano tytuł pełny chwały temu wodzowi, który tylko okazał dla chluby niepotrzebną waleczność. Mimo tylu przeciwnych doświadczeń widzieliśmy nową wyprawę ieszcze nieszczęśliwszą i haniebnieyszą nad przeszłe. Przeciągniona aż do rozwiązania losu monarchii austryackiey wylądowała na zarazliwe brzegi rzeki Escaut. Tam zginęły tysiące naszych walecznych żołnierzy, sposobem godnym politowania,nieoddawszy narodowi naymnieyszey posługi. Nader bolesną iest rzeczą mówić o wyprawie, którą uproiektował i uskutecznił minister za niezdatnego przez swoich wspołtowarzyszow ogłoszony. Przy takich za granicą klęskach narod doświadczył wewnątrz rozdwoienia i skarbow rozproszenia. Tayni radzcy wdali się w nikczemne spory i intrygi. Prosiemy więc naypokorniey ażeby W. K. Mość rozkazał wyśledzić iak nayściśley te wielkie zbrodnie narodowe „ Woyska nasze w Portugallii będące coraz barziey zbliżaią się do brzegow, ażeby tym łatwiey dostać się mogły na statki. Z Lizbony donoszą że tam przybyło iuż wiele regimentow iazdy i znaczna liczba artyleryi— Pani Clarke ogłosiła że przedsiębierze wydać na widok publiczny listy wszystkie, które z powodu oskarżenia Xcia York do niey pisane, były dotąd w taiemnicy—Nieprzestaią mówić o niezgodzie nowych ministrow—.

Nieprzechodzą pocieszaiące nowiny z Indyi wschodnich. Nader smutne bydź mogą skutki niezgody między władzą cywilną a woyskową. Nieukontentowanie przeszło do officerow armii naszey z rodowitych Jndyanow zaciągnioney. Rząd tameczny wydał rozkaz ażeby w teraznieyszych rozruchach nikt do portow niebył puszczony: mianowicie cudzoziemcy pod żadnym pretextem niemogą na brzegi lądować. Już wiele osob podeyrzanych poszło do więzienia. Biegaią wieści, że fregaty francuzkie pokazały się na morzach Jndyyskich. Ostatnie depesze niepotwierdziły zaięcia miasta Musulipatnam przez Insurgentow, lecz mówią że oni obrali straszną pozycyą na brzegach Gunga i że tam zostać przedsięwzieli dopóty aż zadosyć stanie się ich żądaniom. Główna kwatera woysk Indyyskich Seapoys założona w Seringapatnam dawney stolicy Typposaiba: ci Insurgenci mieli złączyć się z woyskami Nizam, i przedsiewziąć sposoby ogulney komunikacyi, którey srzodkiem ma bydz teraz pomienione miasto.

Z Ameryki północney iest wiadomość że na kongresie wniesiono proiekt ażeby zbroyne statki przytrzymały wszystkie okręty angielskie, któreby przeznaczone były z ich ładunkami nie do portow oyczystych lecz do obcych. Te okręty miałyby zostać w portach Ameryki do tego czasu ażby opłaciły cło naznaczyć się maiące. Od wszystkich towarow angielskich z osad i z rękodzielni ma bydź płacony podatek. Kiedyby opłaciły się okręty nasze, iuż im żadna przeszkoda niema bydź czyniona w ich powrócie do Anglii. Ten proiekt ieszcze niewzioł pewnego toku; rozkazano tylko wydrukować i na inney sessyi poddać do rozbioru—Kongres uznał na wniesienie P. Gilles, że list okolny posła naszego Jackson barzo obraża stany ziednoczone Rząd i pospólstwo, i że przedstawuie nieprzyzwoitym sposobem postępowanie władzy kraiowey. Kongres obowiązał się uroczyście nietraktować z P. Jackson, i cały lud amerykański będzie wspierać w potrzebie to przedsięwzięcie. Mówią że P. Gilles zaproponował Kongressowi nieprzyiacielskie środki przeciw-

ciwko Anglii i Francyi. U nas przełożono Margrabiemu Wellesley ażeby odwołał P. Jackson, i dla tego zakomunikowano iego list okolny do stanow d. 13 listopada pisany—Wydatki stanow ziednoczonych wyliczone na rok 1810 na 15 mill: i pól; przychody niewynoszą nad 12 i pół mill: dollarow. Podwyższone więc podatki, albo pożyczka, muszą nadgrodzić niedostaiące 3 mill.

FRAKFORT d. 23 stycznia. Już iest rzeczą pewną że woyska francuzkie zatrzymaią się w Niemczech i tam zimować będą. Zaden więcey korpus niepóydzie do Hiszpanii, oprócz regimentow włoskich będących w Tyrolu, które podług odgłosu maią udać przez Turyn na Perpignan dla wzmocnienia armii M. Augereau. Z Francyi przychodzą dla W. woyska wielkie transporta mundurow i innych potrzeb. M. Davoust ogłosił że żołnierze i officerowie na kwaterach niemaią prawa niczego wymagać od mieszkańcow, lecz są obowiązani żyć własnym kosztem. Wszystkie woyska Xiążąt ligi reńskiey powróciły do swoich kraiow i iuż na zimowych leżach rozłożyły się.

Gońcy liczni biegaią do dworow państw Niemieckich; ieden wyprawiony z Londynu do Wiednia, drugi Turecki z Paryża przebiegli d. 22 przez Phortzheim. Bawarya gotuie się do zaięcia nowych kraiow w swoią posiadłość. Królewicz ma mieszkać w Saltzburgu: biega pogłoska, że się ma ożenić z xiężniczką saską Hildeburghausen. Poseł francuzki Graf Otto udał się do Wiednia: w Lintz wystrzałami z dział był powitany i uroczyście przyięty—Regiment iazdy letkiey Xięstwa Bergu, podług listow officerow, otrzymał nowe nazwisko Proporcow; które własnie z czerwonemi choragiewkami pomiędzy żołnierza rozdane zostały. Ten regiment udaie się razem z gwardyą do Hiszpanii, i spodziewa się do niey bydź wcielonym.

Cesarz austr: pracuie nad przywróceniem upadłego kredytu. Kiedy iuz bankocetle przestały płynąć z prowincyi odstąpionych podniosł się ich bieg dosyc znacznie—Wiedeńczykowie zawsze przywiązani do swoiego monarchy dali na nowo osobliwszy dowod swoiego przywiązania. Otrzymawszy niektórzy audyencyą u Franciszka 2go, przełożyli że chcą przenieść na ręku Cesarzowę z Offen do Wiednia, że rozebrali iuż stacye między siebie, że nakoniec proszą tylko o pozwolenie. Cesarz nieprzygotowany na taki wypadek niemogł natychmiast odpowiedzieć, ścisnoł za rękę mówcy i odszedł do gabinetu niechcąc okazać źbytecznego rozrzewnienia. Szambelan więc wyszedł i w imieniu monarchy odpowiedział deputowanym, że ich życzliwe chęci będą natychmiast doniesione Cesarzowey, dla którey zapewne staną się balsamem—Arcy Xiążęta maią otrzymać uposażenie po 150000 ryńskich.

SZTOKOLM d. 23 stycznia. Przybył nakoniec do tey stolicy dawno oczekiwany Xiąże następca tronu. Dnia 7 w Swinesund był spotkany przez wysłaną deputacyą. Płynął szalupą tą odnogą przedzielaiącą Norwegia od Szwecyi przy głośnych okrzykach ludu dwóch narodow, na brzegach zgromadzonego: iednych za sobą unosił żałość, drugim przedstawował pociechę. Kiedy przeszedł most i wstąpił w granice Szwecyi znalazł wielu Magnatow, na których czele stoiąc Radzca stanu Adlersparre powitał Xcia w następney myśli. Wolny wybor, rzekł, przez mądrego, Króla i lud szlachetny, przywiązanie Twoie do starożytnego wolnego i mężnego narodu sprowadziły Cię na tę ziemę. Łzy wdzięczności szlachetnych i dzielnych Normanow ci towarzyszyły: Naturalni iego bracia i przyiaciele spotykaią Cię oczekuiąc od twoich przymiotow bezpieczeństwa i szczęścia. Rozerwana cierpiąca i zakrwawiona Szwecya potrzebuie prawdziwey cnoty i mądrości: poznała swoią niemoc żywiąc tak długo dumę i próżność: pragnie teraz ażeby ręka doświadczona przywróciła iey wyczerpane siły i ugruntowała iak obywatelską wolność tak polityczną udzielność, ażeby ku wspólnemu szczęściu ziednoczyła wszystkie klassy, ażebyś Xże podnoisł nauki, których byłeś przyiacielem w sąsiednim kraiu. Szwecya ze łzami radości i nadziei wita swego Xcia i przyszłego Króla. Rycerstwo szwedzkie, to swietne woysko obywatelow, podziwienie swiata, póydzie z radością za udzielnośc swoiey oyczyzny przeciwko samey smierci, kiedy tylko znaiomey slawy Xże prowadzić go będzie do dzieł bohatyrskich i niesmirtelności. Naygorętszy życzę aby szczęście i ukontentowanie nigdy nieodstępowało Xcia na tey drodze pełney trudow i niebezpieczeństw: to życzenie iest wspólne dla moiey oyczyzny. Przez mądrość doświadczoną i cnotę niczym nieporuszoną Xże niemożesz nieznać że w tym zawodzie zdarzyć się może niewdzięczność i zapomnienie na naywiększe dobrodzieystwa, lecz to są zwyczayne ułomności ludzkie, które zwyczaynie stawaią na zawadzie każdemu wielkiemu i cnotliwemu mężowi. Oyczyzna moia ma ludzi nieskażoney wiary i czystey mądrości: przewiduię że ich wdzięczność połączona z poznaniem twoich Xże naylepszych chęci o dobro narodu, sprawią dla Cię dni pogodne i wesołe. Zna dobrze narod szwedzki że nie chęć panowania, ani próżny blask tronu, lecz że prawdziwa usilność służenia kraiowi panuie w twoiém sercu. Obywatelską cnotą, czystemi obyczaiami i mądrością przywiązałeś do siebie lud szczery węzłem gorącey miłości. Szwecya uznaie z tym otwartym i mężnym narodem, że potrzebuie odzyskać wyczerpane siły, i iuż widzi w tobie Xże dobroczyńcę, ba samą nadzieią zmnieyszyłeś ciężary. Miłość narodu, to swiatło teraz zapalone będzie dla Cię niezłomnym zawsze przedmurzem.

Deputowany od ludu Graf Rosen powitał Xcia w tey treści. Wspomnienie cierpień ukochaney oyczyzny, utrata nadziei iey ratunku, radość widzenia dziś powracaiącego pokoiu, razem z godnym Xciem przenikaią uczuciem głębokiém wszystkich Szwedow i budzą ich do miłości prawdy, słuszności i cnoty. Znaiomość wolności własney i współludzi, pełna siły do zwyciężenia naystrasznieyszych niebezpieczeństw, dosyć łagodna do osłodzenia boleści, iest prawdziwą zasadą szlachetnych i wielkich czynności: ona iest w charakterze twoim Xże! i my na niey zupełnie polegamy. Wyższy nad wszelkie podchlebstwa, widzisz we łzach narod cały, który cię stracił; i czuiesz dostatecznie iego uczucia; cóż ia więcey na zaletę przy-

dać mogę? pozwol tylko powiedzieć że droga oyczyzna moia ufa w tobie Xże pełna nadziei iż po naygwałtownieyszém wstrzęśnieniu uleczysz iey rany. Bogdayby twoie cnoty miały odpowiednią w iak największey masie nadgrodę! Bogdayby szczęście uwieńczyło twoie przedsięwzięcia. Bogdayby starożytny narod odzyskał pod twoim berłem wewnętrzną spokoyność i zewnętrzne poważenie, które miał przedtym a które niedawno, niestety, podobno na zawsze utracił! Lecz oddalmy wspomnienie okropnych czasow, a z wdzięcznością całuymy tę rękę która nas wydobyła z przepaści i darowała nam, dla naszego szczęścia, godnego Xcia. Twoiey opiece wszyscy polecamy się.

Doktor Brunnius imieniem duchowieństwa tak powitał. „ Ze wszystkich rozkazow, które w 60letnim życiu odebrać mogłem, nayświętsze dla mnie iest zlecenie powitania Xcia na tym brzegu. Dla wyrażenia dostatecznego co ia i Szwecya czuie, trzebaby pędzla Apellesa i wymowy Demostenesa, i to nie byłoby żadną nieprawdą przed Bogiem: tak daleko twóy wybor na tron szwedzki wszystkich przenika. Swiatły i sprawiedliwy Xże niecierpi cienia podchlebstwa ani potrzebuie wyliczania swoich zasług, więc powiem tylko o naszey nadziei. Twoią pracą staraniem, i maiątkiem prawie, założyłeś szkołę w Fridericia i instytut w Frideryksball: religia oczekuie z teyże samey ręki pewnego światła, ażeby od niewiary i przesądow oczyszczoną była. Postępowanie twoie w Norwegii iest rękoymią że przedsięwezmiesz naydzielnieysze srzodki do uleczenia ran skrwawioney w ostatnich latach oyczyzny moiey i że przywrócisz iey starożytną chwałę. Wiem pewnie Xiąże! iż każdy słuszny szwed, a takich u nas iest wielu, przenikniony tym darem Opatrznośći, gorliwie z boiaźnią i zupełnem posłuszeństwem dopomoże Ci dzwigać straszny ciężar Rządu, który przyymuiesz nie przez żadnę chęć panowania, lecz przez czystą miłość ludzkiego rodzaiu. Oddaię drogiey pamięci Xcia całe duchowieństwo i mnie samego. “

Odpowiedziawszy Xże na pierwszą mowę w wyrazach w przeszłey gazecie umieszczonych, rzekł na drugą, iż nigdy niezapomni tych wyrazow uprzeymych, iakiemi został powitany na granicy: a co do duchowieństwa podziękowawszy za wyrazy przychylne powiedział te słowa „ Religia ożywia i roziaśnia czarne godziny tak Panuiących iako i poddanych; prawdziwe światło prowadzi do pewnego i pożytecznego celu: będzie więc usiłowaniem moim utrzymywać te filary obywatelskiego towarzystwa—Niepodobieństwo wyobrazić iak poruszaiący był widok męża stoiącego na granicy dwuch narodow, pierwiey walczących teraz bratarską miłością związanych, z których ieden z boleścią i żalem tracił godnego Xcia, lecz wspaniale oddawał Pobratynskiemu, a ten drugi z radością nayweiększą przyymował swoiego następcę tronu. Po tém rozrzewniaiącém pożegnaniu od Norwegii i przywitaniu od Szwecyi dalej poiechał Xże Augustenburg: lud zebrany pełen radości i nadziei pochodniami oświecał drogę aż do Tanum, dokąd przybył Xże d. 7 o godzinie 11tey wieczorem, i tam pierwszy nocleg odprawił. D. 8 o 12stey z rana wyiechał; w drodze w czasie mgły wieśniacy oświecili domy: o 11stey wieczorem przybył Xże do Udevalla, przyięty uroczyście przy odgłosie dział i okrzykach ludu: miasto było oświecone, i tak daley przez całą Szwecyą podróż odprawił do Drotingholm, dokąd d. 19 przybył powitany od Stanow: nazaiutrz oddał wizytę Królowi i Królowey.

DREZNO d. 25 stycznia. Na rachunek Króla otworzono w Lipsku u kupcow Frege pożyczkę miliona i pół talerow na 5ty procent—Deputacya Gallicyyska ciągle tu bawiąca pisała do Administracyi powiatu Zamoyskiego o łaskawém iey przez Króla przyięciu. Deputat Wielopolski wyiechał dziś do Krakowa, Badini wkrótce oddali się, zostanie ieden Hrabia Zamoyski, który częste miewa audyencye prywatne u Króla. Kommissarz fr: do ustanowienia granic G. Pelletier czeka na gońca z Paryża względem nieporozumienia co do posady zup solnych Wieliczki; i przeto odgraniczenie zawieszone zostało—D. 18 skończył życie znakomity Officer i dobry obywatel Roman Matusewicz plac-komendat w Kielcach, mąż pełen odwagi i słuszności—Rada centralna handlu nad Wartą wydała odezwę do obywatelow Poznańskiego deprtmntu ażeby dla podniesienia rolnictwa przemysłu i ożywienia handlu korzystać chcieli z konwencyi Elbląskiey d. 13 pazdziernika 1807 przez Marszałka Soult i G. Yorck oraz Hrabiego Denhof dla dobra Xięstwa Warszawskiego zawartey, ktora zapewniła wolny spław produktow przez kraie pruskie; przedsięwzięła Rada przez siebie handlować niedaiąc żadnego zysku przekupniom, przedsięwzięła korzystać ze zniesionego monopolium ażeby godnie odpowiedziała dobroczynnym zamiarom Napoleona: przeto Rada ta postanowiła mieć własne statki i prosto komunikować się z kupcami zagranicznemi. Proiekt ten był przedstawiony Magistraturze ekonomii kraiowey i ministrowi wnętrznemu—Przybył tu poseł pruski Bucholz i miał d. 23 wstępną u Krola audencyą—D. 21 nadciągnoł tu regiment gwardyi konney dziś przybywa piesza. Reszta armii przybędzie do kraiu do końca tego miesiąca. Wszędzie z okrzykami przyymowane iest powracaiące rycerstwo—Część Xięstwa Bareyth ma bydź przyłączona do Saxonii.

ROZNE wiadomości. Cesarz austr wydał rozkaz ażeby ton mowienia i pisania z powodu powroconego pokoiu odmieniony został. Obligacye austr: na Szląsku podniosły się w Amszterdamie do 33 procentow— W Hiszpanii Anglicy opuszczaią Badaioz. Jest pogłoska że d. 1 stycznia wybuchnęła insurrekcya w Cadix i spaliła niektore okręty. Podług lis ow armia angielska portugalska stoi w Coimbra, Visco i Branco, i iuż miała nieiakie utarczki z francuzami, Junta wydała manifest zapalaiący pospolstwo do wytrwania, z wyrazem przedsięwziętych środkow dla napełnienia skarbu, i że armie będą pomnożone 100 tysiącami, że oraz po fabrykach robi się 100 t. pik i tyleż puinałow—Napoleon bawi w Paryżu. Do deputowanych z kollegiow wybierczych powiedział że tron dla dobra Francyi tak iest potrzebny iak słońce. Na popisach, kiedy rozhukany koń unosić zaczoł monarchę, porucznik wystąpił z szeregow i wstrzymał za cugle: dziękuię kapitanie, rzekł Napoleon; w iakim regimencie, N. Panie? odpowiedział porucz: w Gwardyi, rzekł Imperator uśmiechaiąc się.

Za pozwoleniem Cenzury — W Drukarnii Redakcyi Kuryera Litt: